

BLAHOPŘÁNÍ

Vážené soudručky, vážené čtenářky, po snad skončené pandemii nám okolnosti konečně umožní společně s vámi oslavit váš významný svátek – Mezinárodní den žen – a podat vám společně s květinou ruku, jakož i osobně poděkovat za vaši dosavadní práci. Dnes jsme svědky napjaté situace ve světě v souvislosti s ukrajinsko - ruským sporem a věřím, že tento váš svátek bude startem k míru v Evropě. KSČM byla vždy pro mír a řešení sporů diplomatickými jednáními! Přijměte proto v této souvislosti mé poděkování jménem celého Městského výboru KSČM v Brně za to, že jste. Nebýt vás žen, které jste nositelkami pokračování rodu, bylo by na světě smutno. A proto alespoň touto cestou přijměte společně pozdrav k tomuto svátku s přáním pevného zdraví a štěstí.

Martin Říha, předseda MěV KSČM v Brně

Jednala Městská konference KSČM

Písni práce zahájili v sobotu 26. února delegáti zvolení na výročních členských schůzích jednání městské konference KSČM. Přivítali mezi sebou předsedu jihomoravského krajského výboru s. Pavla Březu, bohužel zástupce vedení ústředního výboru KSČM chyběl.

Se zprávou městského výboru navazující na podkladové materiály hodnotící činnost městské stranické organizace v uplynulém dvouletém období seznámil delegáty a další účastníky konfe-

rence jeho předseda s. Martin Říha. V úvodu zdůraznil úkol konference – na základě jednání výročních členských schůzí zhodnotit činnost městské organizace a městského výboru při plnění úkolů stanovených minulou konferencí, krajskou konferencí i X. sjezdem. Současně zdůraznil, že úkolem konference je rovněž projednat přípravu a podíl městské organizace na konání letošních voleb do Zastupitelstva města Brna a zastupitelstev jednotlivých městských částí, schválit návrh volebního programu a vybrat kandidáty pro tyto volby. Je třeba se zabývat rovněž problematikou členských základů a stanovit úkoly pro příští období.

Významná část zprávy byla věnována výsledkům a v té souvislosti i důsledkům volebního debaklu KSČM v loňských volbách do Poslanecké sněmovny, stejně jako obsahové přípravě jednání XI. sjezdu strany. Zpráva kriticky zhodnotila jednotlivé oblasti stranické práce. V oblasti vnitrostranické práce bylo úsilí zaměřeno především na

DISKUSNÍ ČTVRTEK * DISKUSNÍ ČTVRTEK

ZDANĚNÍ PRÁCE ROBOTŮ

Úvodní slovo:

Mgr. Pavel Semerád

daňový expert Mendelovy univerzity

17. března 2022 v 16 hodin

Brno, Křenová 67 – sál ve 2. poschodí

Zve ideově-teoretická sekce MěV KSČM v Brně

(Dokončení na straně 2)

Jednala Městská konference KSČM

(Pokračování ze strany 1)

naplňování usnesení poslední městské konference a přijaté politické linie. Zde sehrály nezastupitelnou roli výbory a předsedové ZO. Nadále se nepodařilo zastavit úbytek členské základny, v současné době má brněnská městská organizace 604 členů, kteří pracují v 31 základních organizacích. Zpráva ocenila, že navzdory nejrušnějším restrikcím, jež si vyžádala pandemie, brněnští komunisté v naplňování svých úkolů nepolevili. Zvláště pak ocenila práci ideologické komise i v souvislosti s konáním akcí pro veřejnost a pořádáním Brněnského odborného semináře, práci redakční rady občasníku ECHO i práci městské rady zastupitelů.

Do diskuse se na konferenci zapojilo celkem 26 účastníků konference, lze konstatovat, že ve svých vystoupeních obsáhli celé spektrum projednávaných problémů.

Delegáti konference zvolili **předsedou MěV KSČM v Brně s. Martina Říhu**. Dále zvolili nový **městský výbor ve složení:** s. Pavel Březa, Jiří Fazor, Václav Fišer, Jarmila Cášková, Jaroslav Crha, Antonín Gruber, Viktor Jevsejenko, Zdeněk Kaplan, Jiří Králík, Aleš Růčka, Jitka Suská, Jana Urbánková, Emil Vítek a Jiří Vítek. Dále zvolili předsedy a členy městské revizní a kontrolní komise a delegáty krajské konference a XI. sjezdu strany. Členem ÚV byl zvolen s. Martin Říha, je-

hož současně zvolila jako vedoucího za KSČM pro nadcházející volby do Zastupitelstva města Brna a schválila jména dalších kandidátů z Brna na KL.

Městská konference mimo vlastního usnesení schválila i další obsahové dokumenty. Politickou linii městské organizace KSČM v Brně na roky 2022 – 2023 jako základní východisko pro činnost strany v Brně pro další období, dále Stanovisko městské organizace KSČM k návrhu změn stanov a programového směřování KSČM jako podklad pro obsahovou přípravu jednání XI. sjezdu. Delegáti a hosté přijali rovněž **Prohlášení**, jež uvádíme na jiném místě.

Bezprostředně po skončení jednání městské konference se na svém prvním zasedání sešel nově zvolený městský výbor. Po projednání Organizačního řádu a Jednacího řádu MěV se věnoval kádrovým otázkám. Zvolil s. Václava Fišera do funkce místopředsedy MěV a výkonný výbor ve složení: Jaroslav Crha, Václav Fišer, Jiří Králík, Aleš Růčka, Martin Říha, Jitka Suská a Pavel Valach.

Městský výbor rovněž schválil ustavení svých pomocných orgánů – komisí a schválil jejich předsedy, stejně jako redakční radu občasníku MěV Echo, do funkce tiskového mluvčího schválil s. Aleše Růčku.

Aleš Růčka

Prohlášení delegátů Městské konference KSČM v Brně

Další etapa života Evropy v míru skončila. Váleční stváčci se dočkali. Jejich vystupňování válečné hysterie mělo úspěch. Studená válka přešla v horkou. Opět se tak potvrdilo, že kumulace zbraní v určitém prostoru je předzvěstí jejich zdejšího použití. Humanitární bombardování, ať už na blízkém východě, v jihovýchodní Evropě, nebo kdekoli ve světě, není lidsky ospravedlnitelné.

Diplomatické vyjednávání s prstem na spoušti není cestou k udržení míru. Kapitalismus je svět konkurentů! Kapitalismus žije z války. K obraně míru musíme sjednotit všechny mírumilovné síly, to je všechny lidi světa!

A k tomu se také zavazujeme.

Delegáti a hosté brněnské městské konference KSČM.

V Brně dne 26. února 2022

POLITICKÁ LINIE MĚSTSKÉ ORGANIZACE KSČM V BRNĚ NA OBDOBÍ 2022 – 2023

Veřejná činnost

V oblasti veřejné činnosti se aktivně podílet na naplňování závěrů stranických orgánů. Podílet se tak na vytváření podmínek pro vznik socialistické občanské společnosti, ve které se zastupitelská účastnická a přímá demokracie vzájemně doplňují. V návaznosti na realizaci závěrů mimořádného a XI. sjezdu KSČM tak získat zpět důvěru občanů v naši politiku a program, dostat se zpět do Zastupitelstva města Brna i většího počtu zastupitelstev městských částí.

1. Mimořádnou pozornost věnovat přípravě voleb do Zastupitelstva města Brna i jednotlivých městských částí a Senátu PČR, voleb prezidenta ČR v roce 2023. Vedle výběru se v součinnosti se ZO a MíV podílet na přípravě takových kandidátů, kteří na základě volebního programu osloví voličskou základnu i další sympatizanty.
2. Důsledně se podílet na obhajování historické pravdy, bránit snahám o překrucování naší historie a prosazování individuálních a skupinových zájmů poškozujících dosaženou úroveň demokracie a mezinárodní prestiž ČR. Aktivně se bránit proti neustálé se projevujícím vlnám antikomunismu i revanšistických snah sudetoněmeckého landmanschaftu a jejich českých pomahačů s cílem zabránit rozdělování společnosti a její radikalizaci. K tomu využívat všech osvědčených i nových dostupných forem působení na veřejnost. Politiku KSČM vysvětlovat a přinášet občanům, aby i ti s nejnižšími příjmy měli jistotu, že za nimi stojíme.
3. Za prvotní v činnosti našich zastupitelů a stranických organizací považovat vytváření podmínek pro naplnění priorit volebního programu KSČM na období 2022 – 2026:
Janáčkovu kulturní centrum, Jižní centrum, velký městský okruh, multifunkční hala, bydlení pro mladé, sociálně únosné nájemné, z kvalitnější kapacit MHD, bezpečnost, zastavení výprodeje veřejného majetku ze strany města.
4. Tlakem na naplňování volebních programů přispět k jasnému vnímání našich cílů pro občana a společnost. Úsilí všech stranických orgánů a organizací zaměřit na získávání dalších sympatizantů, k podpoře programů strany a volebních programů.
5. Především v tomto smyslu podporovat a rozvíjet spolupráci se zastupitelskými kluby, levicovými

spolky, národnostními menšinami a dalšími občanskými sdruženími v prosazování levicových hodnot ve společnosti, především v oblasti kultury, sportu, ekologii a dalších dle jejich činnosti (multifunkční hala a další).

6. Zaujímat veřejná stanoviska k aktuálním společenským a politickým otázkám, pokračovat ve vydávání tiskových zpráv a stanovisek i v organizování tiskových konferencí.

Vnitrostranická oblast

1. Připravit se na jednání XI. sjezdu KSČM v dubnu 2022, aktivně se zapojit do prací na přípravě sjezdových dokumentů, Podílet se na přípravě personálního obsazení lidmi, kteří tento program budou prosazovat.
2. Ve stranické práci při působení na veřejnosti důsledně využívat stranické dokumenty, především program strany přijatý na XI. sjezdu strany.
3. Optimalizovat organizační strukturu městské organizace z hlediska naplňování záměru aktivní stranické organizace v každé městské části.
4. Podílet se na stabilizaci krajské organizace strany.
5. Získávat nové členy, vedle mladých lidí se zaměřit především na generaci tzv. Husákových dětí“ s tím, že jen naše politika jim zajistí klidné stáří. Rozšířit další formy působení především na levicově smýšlející občany, postupně je formou nejrozličnějších veřejných akcí, seminářů, politicky motivovaných setkání a dalších, či zapojením do systému stranického vzdělávání připravovat pro vstup do strany a prosazování její politiky navenek.
6. Pro informování veřejnosti výrazněji zaujímat stanoviska k aktuálním problémům společnosti. K tomu využívat vedle Echa a webových stránek MěV tiskových zpráv, stanovisek a tiskových konferencí, ve větší míře možnosti daných elektronickou komunikací na sociálních sítích.
7. Aktivněji působit na naše zástupce v zastupitelských orgánech i občanských sdruženích k vysvětlování a prosazování programu strany. Veřejná shromáždění a semináře úzce spojovat s historickými, odbornými a také pro společnost zásadními tématy.
8. Udržovat rovnováhu ve finančním zajištění činnosti ZO a MěV KSČM v Brně. Aktivně se zapojit do řešení celkové ekonomiky strany.

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY

Tentokrát k tématu přesahujícímu oblast KSČM, tématu přesahujícímu i hranice naší republiky. Ano, jde o válku. O tu současnou přímo v Evropě. O válku, o které jsme si mysleli, že se nemůže stát. Věřte, že mé dnešní zamyšlení se mi nepíše vůbec lehce.

Ne, nebudu se vyjadřovat k tvrzením, jimiž je naše společnost, ale v podstatě i společnost celé Evropy i dalších částí světa mainstreamem přesvědčována, že tím jediným, který tuto válku rozpoutal je zloduch Putin. Vím totiž, ba jsem o tom přesvědčen, že čtenáři Echa na takové, již několik měsíců trvající „masáže“ nenaletí.

Nad Rusko-ukrajinským válečným konfliktem se chci zamyslet z jiného pohledu. Nechci se proto věnovat ani úvahám (ano i takový dotaz jsem zaznamenal) kdo tuto válku vyhraje. Na to bych totiž měl jednoznačnou odpověď: Vítězem se stali již v úterý, v den zahájení tohoto politováníhodného kroku, američtí magnáti – majitelé zbrojařských a ropných koncernů.

Každému přeci musí být zřejmé, že v tomto konfliktu nejde o válku Rusů a Ukrajinců, ale o válku kapitálu reprezentovaných imperialistickými mocnostmi – Ruské federace a Spojených států amerických. Skutečnost, že v této válce v podstatě nejde o Ukrajinu, ale o celou Evropu si již uvědomil i ukrajinský prezident Zelenskyj, kdy po pátečním (4. 3.) summitu NATO prohlásil:

„Dnes se konal summit NATO. Slabý summit. Summit, který ukazuje, že ne každý považuje boj za svobodu za cíl číslo jedna pro Evropu“.

V této souvislosti je dobré si uvědomit, že na straně USA je NATO. Na straně RF – nikdo, třeba již proto, že Američané podrazili Rusy nedodržetím slibu, že se NATO nebude výměnou za zrušení Varšavské smlouvy rozšiřovat směrem ba východ. Neplnění tohoto slibu sleduje celý svět již desetiletí, a celý svět se tváří, že o tom neví! A Evropa už vůbec ne! Evropské státy se tak postupně v rámci rozpoutané protiruské hysterie staly slouhou amerického kapitálu.

Bolestné je, že tuto pozici slouhy v nedávné době stvrdili i naši bratři Slováci, když představitelé SR souhlasili s budováním základů vojsk USA na svém území. Nelze to pochopitelně vyčítat občanům SR, kteří neměli žádnou možnost se k tomu vyjádřit. Vyjádřit se nesměl ani Generální prokurátor SR, protože upozorňoval, že tato

smlouva není v souladu se slovenským právním řádem.

Ale zpět k tématu mého zamyšlení. V případě zmíněného válečného konfliktu podle mne neplatí, že když se dva perou, třetí se směje. To ani náhodou, tady platí něco jiného, a je dobré, ba nutné si to uvědomit. Tady platí jiná skutečnost. Za prvé jde o to, že tím třetím, který se však nesměje, naopak odnese (a zaplatí) vše zlé co z tohoto konfliktu vzejde, jsou občané evropských států bez ohledu, zda jsou či nikoliv členy EU. Zde se do první řady staví i naše republika, jejíž představitelé se čím dál radostněji staví do čela slouhů EU a USA! Hlavní pro ně nejsou národní zájmy, zájmy lidu ČR, ale touha zalíbit se globální moci, pro kterou jsou naopak zajímavé jen a pouze její vlastní zájmy. Jinak řečeno, naše vláda, aby se zalíbila tomu, komu jen ona potřebuje, bude s radostí a agilností malého pinče okopávat nohy mocnostem jako je Rusko a Čína.

Vše dosud uvedené je zlomek východisek pro můj pohled na současný Rusko - ukrajinský válečný konflikt. I proto se na to dívám takto:

Za prvé: K celému tomuto konfliktu vůbec nemělo dojít! Nikdy jsem si nedokázal představit, že Slované budou bojovat proti Slovanům. S tím se stále nemohu smířit, a zazlívám všem aktérům, že se nedokázali dohodnout bez použití zbraní. Přičemž chápu, že věc je mnohem složitější, než se nám nezasvěceným může zdát, a ještě mnohem složitější než nám představuje vševědoucí mainstream.

Za druhé: Jsem přesvědčen, že spouštěcí mechanismus neměl v ruce Putin. Tento mechanismus byl dle mého názoru vytvořen a korigován mimo Rusko již dávno před rokem 2014. Bohužel, Zjuganovova KS prosadila v Dumě uznání obou (Luhanské a Donbaské) republik. Putinovi tak nezbylo, ač se mu to určitě nehodilo, tento dekret podepsat. Další už známe. K tomu jednu poznámku: Neustálé obklíčování Ruska vojenskými základnami NATO na jeho hranicích již vytvo-

(Dokončení na straně 3)

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY

řilo situaci obdobnou té, kterou zažil Sovětský svaz při invazi nacistických vojsk za II. světové války. Rudá armáda ustupovala, ustupovala, až po určitý bod. Pak zaznělo heslo: Za námi je Moskva, ustoupit není kam!“ Myslím, že Ruská federace je tom dnes obdobně. Rozdíl je v tom, že tehdejší útok byl zdůvodňován bojem proti komunismu, dnes jde o boj dvou imperialistických mocností.

A za třetí: Aktuální důsledek už známe. Na ten hlavní a podstatný si však budeme muset ještě chvíli počkat. Když jsem se nad tím zamýšlel, vzpomněl jsem si, že jsem kdysi někde četl o indiánovi, kterému kdysi kolonizátoři ukázali nůžky.

A uvědomil jsem si, že my – Evropané na tom budeme stejně jako kdysi indiáni v Americe: Dva proti sobě stojící nože - USA a RF se budou k sobě přibližovat až se vzájemně minou a rozstříhnou to, co bude mezi nimi – Evropu. Právě lidé Evropy ponесou minimálně prostřednictvím svých daní veškeré náklady, který současný Rusko - ukrajinský konflikt vyvolá. A určitě budou mnohem vyšší a bolestnější než sankce uvalené na Rusko a recipročně i USA. Vždyť přece každou válku platí jen a pouze obyčejní lidé – daňoví poplatníci bez ohledu na stranu bojiště. A platí ji nejen penězi, ale především svými životy.

V této souvislosti je jistě vhodné pokusit se nalézt odpovědi například na takovéto otázky: Udělalo vedení EU dost, aby zajistilo na Ukrajině standardní uplatňování národnostních práv, tak jako je tomu všude v EU, nebo systematicky nejen tolerovalo, ale podporovalo diskriminaci na jazykovém a národnostním základě? Prosazovalo vedení EU ekonomické a politické zájmy při angažování EU v dění kolem Ukrajiny, nebo z nějakých důvodů tyto zájmy obětovalo a dostalo EU

do složité bezpečnostní, politické a hlavně hospodářské situace? Je Putin šílenec, nebo jedná pod tlakem jestřábů a nacionalistů, kterým dlouhodobě hnal vodu na mlýn bezprecedentní nátlak na Rusko? Upozorňuji, že tyto otázky neobhájí ruské zájmy, ale naše a vlastně všech občanů EU! Platíme hodně a můžeme se dostat ještě do mnohem horší situace, pokud se necháme manipulovat a zastrašovat.

Odmítání těchto otázek, případně vyhrožování těm, kteří je kladou, zastrašování těch, kteří na ně žádají odpověď = podněcování války. To se může vymstít.

V situaci, které vzniká černobílým viděním přerůstajícím v hysterii, živnou půdu brutální manipulace, může projít jakákoli provokace, i ta

PROTESTUJEME PROTI CENZUROVÁNÍ PRAVDY!

Jak poznáš, že je to pravda?

**Když to FB zablokuje,
Twitter smaže, Google
skryje, YT zakáže, média
vycenzurují
a vláda dementuje.**

nejbizarnější!

Chci věřit a stále věřím, že válka na Ukrajině zůstane lokální, že zvítězí zdravý rozum. Věřím, že tento potenciálně světový konflikt bude již v zárodku ukončen a ne celosvětovou válečnou katastrofou. Současně jsem přesvědčen, jak jsem už zmínil, že tím kdo prohraje, budou lidé Evropy. Tedy, nejen že ponесou náklady, jež si tento konflikt vyžádá, ale stanou se kolonií (bez ohledu na to, o kterou zemi se jedná) vítězného kapitálu. Vlastně nejde o nic nového. Prostě nové dělení světa. Celá Evropa se tak stane slouhou globální moci světa, čímž se jistě naplní přání našich p.t. nejvyšších politiků. Otázkou je, zda si to přejí občané ČR i dalších Evropských zemí.

Své zamyšlení uzavírám tím, co je (snad) všem lidem jasné: *KSČM je, stejně jako všechny komunistické strany na světě, zásadně proti jakýmkoliv válkám, ať je rozpoutal kdokoliv pod jakoukoliv záminkou. Je pro řešení všech konfliktů cestou jednání!*

VÝZNAMNÉ ŽIVOTNÍ JUBILEUM 75 LET

To si připomíná doc. PhDr. Miroslav Grebeníček, CSc. Narodil se 21. března 1947 ve Starém Městě u Uherského Hradiště. Na pedagogické fakultě vystudoval biologii a na filozofické fakultě prehistorii a dějepis.

V letech 1973-1975 jako odborný pracovník regionálního muzea v Mikulově připravil do stálé expozice s názvem *Kronika Břeclavska, obraz regionu od přelomu 19. a 20. století do osvobození Rudou armádou v roce 1945 a osídlení českými lidmi po odsunu Němců.*

Pro publikaci o dějinách dělnického a komunistického hnutí v regionu zpracoval kapitolu vývoje od poloviny 19. století po V. sjezd KSČ v roce 1929, navázal na ni prof. Silvestr Nováček kapitolou o vývoji do roku 1945. Publikace vyšla v roce 1981 a byla přijata s velkým zájmem.

Jubilant napsal mnoho dalších statí o vývoji na jižní Moravě a přednesl i několik referátů na seminářích k výročí vzniku Československa nebo osvobození Rudou armádou pořádaných např. Klubem českého pohraničí.

V letech 1975 byl odborným asistentem na brněnské pedagogické fakultě a v letech 1975-1994 již jako docent na filozofické fakultě. Byl místopředsedou jihomoravské Československé historické společnosti a členem sekce této společnosti zaměřené na agrární dějiny Československa po roce 1918. V roce 1982 absolvoval studijní pobyt na Univerzitě Karla Marxe v Lipsku a v roce 1986 na Moskevské státní univerzitě Michaila Vasiljeviče Lomonosova. Podrobnou informaci o nich nám přednesl na poradě krajské komise regionálních dějin dělnického a komunistického hnutí, jejímž členem byl v letech 1975-1989.

Do politiky vstoupil Miroslav Grebeníček po listopadu 1989. V letech 1990-1992 byl poslancem Sněmovny národů Federálního shromáždění, předsedou klubu poslanců KSČM. V letech 1996-2021 byl poslancem Sněmovny Parlamentu ČR a členem výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mlá-

dež a tělovýchovu. Jeho vystoupení na těchto schůzích přinášely Haló noviny.

V letech 1990-1992 byl místopředsedou ÚV KSČM a v letech 1993-2005 předsedou ÚV KSČM. Jeho projevy z let 1990-2000 byly vydány v publikaci *Prameny naděje* z roku 2001.

Po listopadu 1989 se stal terčem nevybíravých

kampaní plných nenávisti a ran pod pás. S pozadím útoků na sebe i na svého otce se vypořádal v knize *Hradba vzdoru* z roku 2009 uvedením faktů a s důkladným vyvrácením lží. V roce 2019 vydal obsáhlou knihu *Ve znamení kříže o působení katolické církve u nás* s objasněním problematiky tzv. církevních restitucí.

(Foto - 2016 - archiv redakce)

Své krédo *Největším problémem současného světa je kapitalismus* uplatňuje v Haló novinách články o současné situaci u nás i ve světě, důsledně vždy z hlediska těch, kteří se žijí každodenní prací, pokud ji ovšem v podmínkách po listopadu 1989 mají. Vždy pomáhá pochopit situaci, v níž se nacházíme i za vlády P. Fialy plné slibů o nápravě situace po vládě Babišově. Současně se věnuje odkazu klasiků marxismu-leninismu při výročích B. Engelse nebo V. I. Lenina i K. Marxe.

Blahopřejme Miroslavu Grebeníčkovi k jeho významnému životnímu jubileu, popřejme mu pevné zdraví do dalších let života, ostré pero jako příkladnému marxistickému historikovi, skromnému člověku.

Připojuji se velmi rád.

Karel Janiš

JAKÉ JSOU PŘÍČINY UKRAJINSKÉ KRIZE?

HROZÍ SKUTEČNĚ NOVÁ VELKÁ VÁLKA?

Jiří Hráček

Co vedlo k současné krizi na Ukrajině? Nejzřejmější příčinou je rozpad Sovětského svazu. USA se tak staly dominantní světovou mocností a dělaly si přes dvacet let, co chtěly. Výsledek? Rozvrácený Střední a Blízký východ, migrační vlny do Evropy, vzestup Číny (západ v čele s USA do Číny přesunul veškerou výrobu s výjimkou svého zbrojního průmyslu), nebo vznik Islámského státu a s tím spojená vlna terorismu, která zasáhla v minulých letech Evropu. A také pomalé obkličování Ruska státy NATO, které dříve patřily do východního bloku. Tento vývoj destabilizoval světovou bezpečnost. Reakce Ruska za vlády prezidenta Putina byla logická. Začal zbrojit a budovat moderní armádu. Zároveň si málokdo uvědomuje, že pokud by Putin byl v Rusku svržen, jak si to na západě naivně přejí, co by bylo. Druzí na pásece jsou dnešní ruští komunisté, kteří mají i podporu Alexeje Navalného. A ti by se s nějakými ukrajinskými nacionalisty a oligarchy vůbec nebalili.

Už před nějakou dobou jsem si říkal, že pokud k něčemu na Ukrajině skutečně dojde, obsadí Rusko území, které má už beztak pod kontrolou a následně se možná pokusí propojit Krym s územím Ruska. Západ kromě sankcí neudělá nic, protože jistě došlo k diplomatickým jednáním mezi USA a Ruskem. A kdyby Putin věděl, že na jeho postup NATO vojenský odpoví, tak by do toho určitě nešel. Lidé jako Biden, Johnson nebo Macron si až příliš dobře uvědomují, co by válka s Ruskem znamenala. Proč by riskovali válku kvůli Ukrajině? Většina Američanů, ale i Britů, jak prokázala britská ministryně zahraničí Liz Trussová ani neví, kde tato zdevastovaná země plná chudých lidí přesně leží. A jadernou války by asi přežil málokdo.

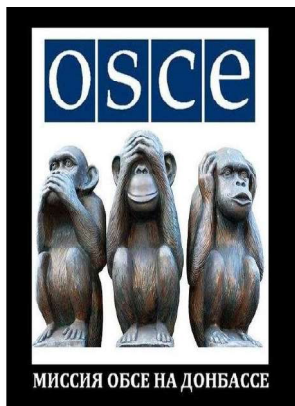
Já jsem proti válce. Ale obávám se, že historie nás učí, že mír nikdy nevydrží. Historie se točí ve spirále, takže se stále opakuje. Když se podíváme zpětně do roku 2014, tak každému dojde, že od-

povědnost za tento vývoj má z velké části západ. Nejde na prvním místě o NATO. Ale o to, že Američané provádí desítky let všude po světě puče a převraty a události na Majdanu byla jejich práce. K moci na Ukrajině se díky tomu dostali fanatičtí nacionalisté se sklony k fašismu, oslavující banderovce. Nelze se tedy divit, že ruskojazyčné obyvatelstvo na východě země, které má neblahé zkušenosti s řaděním ukrajinských fašistů z doby

po napadení Sovětského svazu německými nacisty, se postavilo těmto silám na odpor.

Ruský prezident Putin se tak rozhodl uznat nezávislost Doněcké lidové republiky a Luhanské lidové republiky. Tedy dvou regionů, které se rozhodly po událostech z roku 2014 odtrhnout od Ukrajiny. To vedlo k vypuknutí občanské války, která si už vyžádala tisíce zbytečných obětí. Na straně Ukrajinské armády stojí lidé, kteří na svých uniformách používají nacistické symboly. A tím se hlásí nejen k banderovcům. Ale i k ukrajinským jednotkám Waffen-SS, které se do-

pouštěly na svých vlastních lidech těch nejohavnějších zločinů. A naše současná vláda těmto lidem dodává zbraně. Návrh na uznání nezávislosti těchto dvou republik předložili nedávno v ruské dumě ruští komunisté. Asi moc dobře vědí proč. Žít v jednom státě s početnou bandou fašistů, kteří se vás už jednou pokusili vyvraždit, asi nemůže být žádný med. Teď je jen otázka, zdali se Západ v čele s USA zachová rozumně nebo bude pokračovat v další eskalaci napětí. Otevřenou válku mezi státy NATO a Ruskem si snad nepřeje nikdo. Tedy s výjimkou některých bláznivých jestřábů, jako jsou současný český ministr zahraničí pan Lipavský a podobně narušená ministryně obrany paní Černochová. Konflikt na Ukrajině přizívají i média, která se chovají tak, jakoby válka byla v podstatě nevyhnutelná. Jenže tak to není. Nikdo svéprávný přece nechce vládnout jaderné pustině. (Napsáno před 24. 2. 2022.)

*Tak se 8 let dívala Evropa
a teď se pokrytecky diví!*

Ve vzduchu plave jablůňka

Od roku 1977 stojí na třídě Kpt. Jaroše 17 socha dívky v nadživotní velikosti, bosé a prostovlasé, s pažemi volně podél těla, hledící do dálky. Na kvádřovém podstavci byl prostý nápis:

*Maruška Kudeříková,
narozena 24. 3. 1921,
popravena 26. 3. 1943.*

Je to diplomová práce Zdeňka Preclíka (studoval na Akademii výtvarných umění u Karla Lidického a Miloše Axmana), která byla vybrána k realizaci v Brně.

V červenci minulého roku, u příležitosti Festivalu Meeting Brno spojeného s Poutí smíření, dostala socha novou podobu. Oficiálně je to „dočasná umělecká intervence“ do pomníku. Sochař Pavel Karous ji doplnil širším podstavcem, postavu oblékl do bílých šatů a kovové klece. Vedle ní umístil torzo poraženého jablonoňového stromu. Svě dílo nazval „Ve vzduchu plave jablůňka“. Uměleckou inspirací mu byly surrealistické grafiky a obrazy z přelomu 30. a 40. let minulého století, které vytvořila především dvojice Toyen (vlastním jménem Marie Čermínová) s Jindřichem Štyrským a členové Skupiny 42. Sám autor o osobě Marie Kudeříkové říká: „Přestože jsem o ni do roku 2021 neslyšel, je pro mne nezpochybnitelnou hrdinkou. Hrdinkou by měla být pro celou naši společnost.“

Fotografie: nahore - Internetová Encyklopedie města Brna,
dole - Jiří Miča

O umělecké hodnotě díla se nemohu a nechci vyjadřovat. Kladu si však otázku, zda tato „intervence“ neznehodnotila pomník, či dokonce nevedla

k dehonestaci Marušky Kudeříkové. Ta se hned po nacistické okupaci aktivně zapojila do odboje ve Svazu mladých spojeným s ilegálním Ústředním výborem KSČ. Po přestěhování do Brna začala působit ve vedení Svazu. Podílela se na tisku a šíření ilegálních letáků, distribuci zbraní a převádění příslušníků odboje přes hranice. Organizovala také sabotážní akce. Za tuto činnost ji 5. prosince 1941 zatklo gestapo. Při dlouhých a těžkých výsleších v Brně i v Praze téměř nepromluvila a nikoho neprozradila. Ve vyšetřovacích protokolech gestapa měla napsáno „hartnäckiges schweigen“ – tvrdšíjné mlčení. Soudem, jehož se zúčastnili též její rodiče, byla odsouzena k trestu smrti stětím sekýrou. Před popravou byla vězněna čtyři měsíce v cele smrti. Zde napsala třicet dva dopisy, které pomohla vynést její kamarádka a jedna dozorkyně. Popravena byla v pátek 26. března 1943 v 18.42 hodin, dva dny po svých dvacátých druhých narozeninách.

Bez ohledu na tyto skutečnosti si dovolili potomci jejich katanů při Festivalu Meeting Brno 2021 připomínat její nedožitě sté narozeniny. A Poutí smíření, tedy pochodem Pohořelice – Brno, dát najevo, že se vrátí!

Při letošním Festivalu Meeting Brno 2022 se chtějí setkat s účastníky menelovských oslav ke společné připomínce Gregora Mendela. Jeho vědecký odkaz se má stát odrazovým můstkem k úvahám o kulturním dědictví země, o „křížení“ kultur (rozuměj ničení a zničení české kultury) v minulém i současném Brně. A to vše za finanční podpory statutárního města Brna, Jihomoravského kraje, Ministerstva kultury a Česko-německého fondu budoucnosti. Neměli bychom říci dost „dočasně intervenci“ do pomníku?

Co na to říká vlastník pomníku?

Jiří Miča

★ ŠLI PŘED NÁMI

9. března 1962 zemřel v Praze významný představitel našeho politického, vědeckého a kulturního života prof. Zdeněk Nejedlý. Zemřel člen ÚV KSČ, poválečný ministr školství, práce a sociální péče, předseda SČSP, jeden ze zakladatelů Československé akademie věd a její první prezident, autor publikací z různých oborů společenských věd, které představují téměř čtyři tisíce titulů. Předpoklady k nim vznikly v rodině učitele a skladatele hudebních děl, v níž se 19. února 1878 v Litomyšli narodil, během studií v Praze u profesorů Hostinského, Golla a T. G. Masaryka. Od roku 1921 spolupracoval s KSČ, jejímž organizovaným členem se stal v roce 1929. V roce 1924 založil Společnost pro hospodářské a kulturní sblížení se SSSR. Za druhé světové války žil v Sovětském svazu, byl spolupracovníkem moskevského vedení KSČ, působil ve Vseslovanském výboru, v Historickém ústavu Akademie věd SSSR a přednášel na fakultě dějin Moskevské státní univerzity. Pomáhal při vzniku naší vojenské jednotky v SSSR. Jeho projevy vyšly v publikaci Moskevské stati. Byl aktivním účastníkem vzniku naší lidově demokratické republiky, jednotné školy, muzeí B. Smetany, A. Jirásky, M. Alše, obnovy Betléma-

Zdeněk Nejedlý – 60. výročí úmrtí

ské kaple. Velkou pozornost věnoval významu pokrokových tradic našeho národa v dílech pod názvem Dějiny národa českého, O smyslu českých dějin, Z české kultury, O lidovou republiku. Vydal též několikadílné monografie o B. Smetanovi, V. I. Leninovi, T. G. Masarykovi. Vycházel z názorů, že dělnická třída a pracující lid jsou novou vůdčí silou našeho národa a uchovatelem a pokračovatelem toho nejlepšího, co náš národ vytvořil. Při plnění náročných zadání ve funkcích ve vládě i v organizacích, v nichž působil, si našel čas, aby v pravidelných rozhlasových pořadech promluvil k aktuální situaci – jeho projevy vyšly v publikaci Na okraj dne.

Nelze se divit tomu, že polistopadoví mocní mu nemohli přijít na slušná slova, stal se jejich terčem urážek, posměchu a odsudků, neštíteli se popsat záporným hodnocením jeho činnosti sochu v rodném městě. Právě přes Zdeňka Nejedlého dali obnovitelé kapitalismu najevo svůj vztah k lidem, kteří na rozdíl od nich žijí z výsledků poctivé práce, pokud ji ovšem mají, k pokrokovým tradicím našeho národa. Ale každý, kdo se chce seznámit s těmito tradicemi, je možné se vracet k publikacím právě Zdeňka Nejedlého.

Jaroslav Král – 80. výročí úmrtí

Narodil se 5. prosince 1883 v Malešově u Kutné Hory v rodině účetního správce na panství. Po studiích na reálném gymnáziu v Českých Budějovicích, na Umělecko-průmyslové škole a na Akademii výtvarných umění v Praze působil na řemeslnické pokračovací škole v Mladé Boleslavi. Lákala ho stále víc malířská práce, kterou začal v Brně. Odstěhoval se sem s maminkou před 1. sv. válkou. Stal se členem Klubu výtvarných umělců Alš, později působil v Arsu, v Levé frontě, spolupracoval s Rovností a Indexem. Na plátnech zobrazil krásu světa i života a sociální problémy lidí. Na schůzce přinášel plnou aktovku knih a brožur o SSSR, o pokrokovém umění a kultuře, půjčoval je i rozdával – říkali mu „rudý kolportér Levé fronty“. Zapojil se do akcí solidarity se stávkujícími v rusicko-oslavanském revíru v letech 1932-1933 a s obětmi teroru v hitlerovském Německu.

Nechyběl v protinacistickém odboji. Po zatčení 29. května 1941 prošel Kounicovými kolejemi, Osvětimi a v Ralsku, zemřel 22. března 1942. Na Lerchově ulici, kde žil a pracoval, mu byla odhalena pamětní deska.

Pozn.: Zdeněk Chmel v 1. díle publikace Galerie brněnských osobností z roku 1998 uvádí, že život Jaroslava Krále skočil v plynové komoře v Osvětimi. Uvádí, že když se fronta blížila k Brnu, zazdil bratr Jaroslava Krále mnoho obrazů svého bratra ve sklepě. Zemské muzeum v Brně mohlo už v září 1945 uspořádat Královu posmrtnou výstavu a v březnu 1946 v Praze.

O rehabilitaci J. Krále se zasloužil významný historik umění prof. Albert Kutal vydáním publikace o životě a díle J. Krále.

Karel Janiš
(foto wikimedia)

NOVOU VLÁDU JIŽ MÁME

Karel Janiš

V čele vlády je Petr Fiala, 57 let, ODS, od listopadu 2013 je jejím předsedou, vystudoval český jazyk a literaturu i dějepis na filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, v letech 2004-2011 rektor této univerzity, ve vládě Petra Nečase byl ministrem školství, napsal mnoho úvah i publikací politologického obsahu, je profesorem politologie.

Vít Rakušan, 43 let, STAN, první místopředseda vlády, ministr vnitra, historie a germanistika na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově, získal 60000 preferenčních hlasů v říjnových volbách.

Ivan Bartoš, 41 let, Piráti, místopředseda vlády pro digitalizaci a ministr pro místní rozvoj, vystudoval obor informační studia a knihovnictví na filozofické fakultě UK v Praze, 14000 preferenčních hlasů, je poslancem ve 4členném pirátském klubu.

Marian Jurečka, 40 let, KDU-ČSL, místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí, studium rostlinolékařství na Mendelově univerzitě v Brně.

Vlastimil Válek, 61 let, TOP 09, místopředseda vláda a ministr zdravotnictví, studium lékařské fakulty v Brně, je profesorem radiologie a přednostou Kliniky radiologie a nukleární medicíny ve Fakultní nemocnici v Brně.

Martin Maxa, 46 let, ODS, ministr kultury, je Mgr. v oboru učitelství dějepisu a zeměpisu na filozofické fakultě v Brně, byl primátorem Plzně a poslancem.

Mikuláš Bek, 57 let, STAN, ministr pro evropské záležitosti, studium hudební vědy na Masarykově univerzitě v Brně, jejímž rektorem byl v letech 2011-2019, je senátorem, v roce 1988 byl kandidátem na členství v KSČ, aktivní na demonstracích po 17. listopadu 1989 proti režimu.

Pavel Blažek, 52 let, ODS, ministr spravedlnosti, byl jím ve vládě Petra Nečase.

Jana Černochová, 48 let, ODS, ministryně obrany, dlouholetá starostka Prahy 2, titul Bc. po studiu na VŠ aplikovaného práva v Praze, vystudovala i magisterský program mezinárodní teritoriální studia na Metropolitní univerzitě v Praze. Je specialistkou na bezpečnost a obranu, ráda střelí a potápí se.

Petr Gazdík, 47 let, STAN, ministr školství, absolvent učitelství matematiky a zeměpisu na Pedagogické fakultě v Brně. Byl starostou obce Suchá Loz.

Anna Hubáčková, 64 let, KDU-ČSL, ministryně životního prostředí, senátorka za obvod Hodonín, studium na stavební fakultě v Brně. Byla v čele referátu životního prostředí na Okresním úřadě v Hodoníně a téhož odboru na Krajském úřadě.

Martin Kupka, 46 let, ODS, ministr dopravy, studium žurnalistiky a masové komunikace na fak. sociál. věd UK v Praze. Byl novinářem, mluvčím pražského magistrátu, Středočeského kraje, min. dopravy, ODS a vlády, poslancem, náměstkem středočeské hejtmanky, starostou v místě bydliště.

Helena Langšádlová, 58 let, TOP 09, ministryně pro vědu, výzkum a inovace, studovala obor vodo hospodářské stavby na střední průmyslové škole stavební, později politologii a politiku v mezinárodních vztazích na Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze, posláz kurs MBA. Do roku 2009 byla v KDU-ČSL, pak vstoupila do TOP 09.

Jan Lipavský, 36 let, Piráti, ministr zahraničních věcí, vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na fak. sociál. věd UK v Praze. Ve volbách v říjnu neuspěl, v minulě sněmovně byl místopředsedou zahraničního výboru i výboru pro obranu.

Zdeněk Nekula, 51 let, KDU-ČSL, ministr zemědělství, vystudoval provozně ekonomickou fakultu Vysoké školy zemědělské v Brně, působil v několika zařízeních rolnického a lesnického zaměření na celostátní úrovni.

Josef Sikela, 54 let, STAN, ministr průmyslu a obchodu, absolvent VŠ ekonomické v Praze, působil v bankovním sektoru u nás i v Rakousku.

Zbyněk Stanjura, 57 let, ODS, ministr financí, vystudoval obor elektronické počítače na VUT v Brně. V letech 2012-2013 byl ministrem dopravy ve vládě P. Nečase, působil dlouhodobě v komunální i krajské politice na Opavsku.

Michal Šalomoun, 47 let, Piráti, ministr pro legislativu, vystudoval právnickou fakultu v Brně s titulem MgA. Je specialistou na autorské právo a vydal publikaci z tohoto oboru. V několika volbách kandidoval neúspěšně za Piráty.

V 17členné vládě je vedle předsedy vlády 5 ministrů za ODS, za STAN 4, za Piráty 3, za KDU-ČSL 3 a za TOP 09 2. Vláda Petra Fialy byla jmenována 69 dnů od sněmovních voleb.

Petr Fiala (57 let) je třetím nejstarším předsedou vlády v historii samostatné České republiky. A. Babiš v 63 letech věku, J. Fischer v 58. Nejmladším byl v době nástupu do funkce S. Gross – v 34 letech.

Pozn.: uvedené údaje jsou výtahem z materiálu v Lidových novinách z 18 prosince 2021. Opravil jsem výraz „premiér“, poněvadž v Ústavě ČR je uveden výraz „předseda vlády“. Mirek Topolánek podle některých autorů komentářů zavedl výraz „premiér“. Nebyl první a poslední, kteří si Ústavu nepřechtují a podle toho to pak vypadá.

ŽIJE V NAŠÍ PAMĚTI A VZPOMÍNKÁCH

Od 7. března 2012 soudruh profesor marxistické filozofie PhDr. Ludvík Tošenovský, CSc. Je paradoxem, že filozof Tošenovský zemřel v den 162. výročí narození filozofa, sociologa, prezidenta republiky T. G. Masaryka.

Ludvík Tošenovský se narodil 24. prosince 1917 v Sýkovci na Novojičínsku. Po maturitě na učitelském ústavu v Příboře v roce 1937 vyučoval na obecné škole a později na obchodní akademii ve Frenštátě pod Radhoštěm a v Brně. Napsal vzpomínku Učitelem za války. Byl účastníkem protinacistického odboje. Po válce při zaměstnání vystudoval angličtinu a ruštinu na brněnské filozofické fakultě, na níž v 60. letech vedl katedru filozofie a metodologie věd, byl i děkanem filozofické fakulty, členem Vědeckého kolegia filozofie a sociologie ČSAV a v redakční radě Filozofického časopisu.

Ludvík Tošenovský se zabýval teorií poznání a takových v této oblasti není mnoho. V roce 1962 vyšla ve Státním pedagogickém nakladatelství jeho obsáhlá publikace Příspěvky k základním otázkám teorie pravdy. Své názory předložil v pěti kapitolách: O takzvané subjektivní a osobní pravdě, O vzniku a vývoji pojetí praxe jako kritéria pravdy, O podstatě a charakteru vztahu mezi absolutním a relativním v pravdě, O konkrétnosti filozofických pravd, O kritice pojetí pravdy jen jako vlastnosti soudu – k otázce definice pravdy.

V této souvislosti Tošenovský v 2. kapitole publikace poukazuje na Marxův Úvod ke kritice He-

gelovy filozofie práva, na These o Feuerbachovi, na Engelsův Anti-Dühring, Leninův spis Materialismus a empiriokriticismus, Leninovy konspekty Svaté rodiny Marxe a Engelse, Leninovy konspekty Hegelových knih Věda o logice, Přednášky o dějinách filozofie a vlastní Leninova stať K otázce dialektiky. Jde o příklad mít jasno v teoretické,

filozofické oblasti při přípravách na konkrétní politická rozhodnutí.

Brněnská univerzita vydala v roce 1970 Tošenovského spis Dialektika a věda se třemi kapitolami: K dějinám vztahů mezi dialektikou a vědou, Dialekticko-logická metodologie a věda, O dialektické filozofii vědy. Tošenovskému

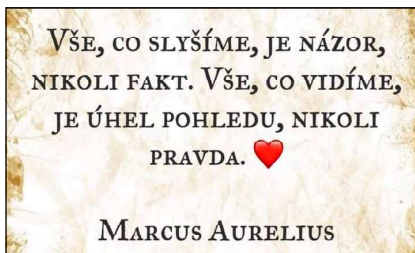
šlo o to, abychom dialekticky přemýšleli o současnosti, na jednotlivé v ní, které se vnučuje do středu filozofovy pozornosti.

V roce 2009 vyšla v nakladatelství Orego jeho publikace s komentáři k jeho vlastním pracem, provedl čtenáře svým životem, cestami k „filozofování“, které se stalo jeho životním posláním. Na diskusních čtvrtcích i seminářích vždy vystupoval z pozic marxistického filozofa, a to i k situaci v naší společnosti i KSČM. Vždy kriticky upozornil na nepřesnost, nedomyšlenost ve vystoupení kohokoliv v úvodu diskusního čtvrtku nebo na seminářích - v 90. letech byl vždy plný sál ve 2. poschodí v budově na Křenové. Jak v tomto ohledu chybí jeho stanoviska. Vyjádřil je i v úvahách K pozadí Mnichova, K filozofii našich poválečných dějin a v občasníku Echo v roce 1995 byly jeho stati Česká inteligence a polistopadová moc, Morální aspekty tvořivosti a naše současnost.

Naplníme jeho odkaz vyslovený v titulku jeho publikace z roku 2009 Za pravdou ve filozofii v průvanu společenských přeměn, který je dnes na úrovni tornád. V něm nám jeho způsob hodnocení dění může být nápomocen k nalezení co nejpravdivějšího závěru a pochopení.

Omlouvám se čtenářské obci za delší vzpomínku. Soudruh prof. Ludvík Tošenovský si to svým všestranným působením zasloužil.

Karel Janiš

(Zdroj - www.umenivedomehobyti.cz)

To programové prohlášení vlády se nám fakt povedlo. Všichni se tím zabývají, jako kdybychom to měli myslet vážně...

❑ NEBYL TO LUXUS, TŘI PROJEVY?

Na Štěpána hovořil prezident republiky, 1. ledna předseda Senátu a předseda vlády.

• **Martin Zvěřina** v článku pod názvem **Co nám vzkazují naši výtečníci v Lidových novinách z 3. ledna 2022:** Miloš Zeman jako první shrnul problémy, které nás tíží – covid, ceny energií a rozpočtový deficit. Byl právem kritizován za nepřesnosti či dokonce nesmysly, které ve své řeči šířil. Jako celoživotní intelektuál a polemik nikdy netíhl k nějaké útěšnosti, proto je trochu absurdní mu vytýkat, že jeho projev nebyl „vánoční“ a že měl působit více svátečně. Zvláště v kon-

textu ostatních řečníků vypadá tato výtka jako hodně chtěná. Podle předsedy Senátu jsou covid, inflace a ceny energií tři problémy republiky. Ze všech tří Miloš Vystrčil mluvil nej-útěšněji, chválil solidaritu po tornádu na jihu Moravy, chválil zdravotníky i svého šéfa Petra Fialu i jeho předchůdce v čele vlády – Andreje Babiše. Jeho projev se však v žádném případě nepokoušel lakovat budoucnost na růžovo. Posledním řečníkem byl nejmocnější muž Česka, předseda vlády Petr Fiala. Jeho výčet problémů byl – ceny energií, inflace a covid. Byl političtější podobně jako prezident a také se jako hlava státu dopouštěl drobných demagogií, třeba když naše nedostatečné snažení o prosazování nových zdrojů energií pro domácnosti a průmysl házel na minulou vládu. I Petr Fiala ví, že mu mnoho nepomůže, když vše negativní svede na své předchůdce, právě naopak. Když třeba prohlásil, že „budeme hledat úspory zejména tam, kde to přímo nepocítí naši občané“, už jsme věděli, že tato slova jsou v přímém rozporu s tím, co vláda rozhodla ohledně výše platů státních zaměstnanců. Konkrétně na těchto profesích už vláda šetří, když nerespektuje závazky vlády předchozí. U učitelů je to možné považovat dokonce za koncepci selhání, má-li být naší dlouhodobou strategií povznesezení tohoto povolání. Vracejí se vzpomínky na tupé kalouskovské škrt. V závěru článku autor uvádí, že rozdíl mezi projevy byly spíš dány povahami: prezident mluvil jako necitlivý provokatér, který s fakty zachází svévolně, předseda Senátu s učitelským rovnovážným poměrem chvály a negativ podpořil svou kandidaturu na prezidenta a premiér nás „svou přednáškou“

na téma problémy Česka nepřekvapil. Člověk se ptá, zda potřebujeme zrovna tři sváteční projevy, které se překrývají. Méně je někdy více. (*P. Fiala se odvolával na situaci v jiných zemích – nepostřehl, že v nich většinou prezident nebo předseda vlády hovořil i v minulosti 1. ledna zásadním vyjádřením k problému daného státu a nikdo další.*)

• **Lukáš Jelínek** v **Právu** z 3. ledna 2022 uvedl, že Fiala se k návrhům na řešení problémů nedostal, jak se nás vládní plány na „*redukcí zbytněleho*“ státu dotknou, neupřesnil, nedošlo ani na náznak vysvětlení dlouhého nosu, který kabinet při

projednávání platů udělal na hygieniky, učitele a další státní zaměstnance.

U českých politiků odprava doleva je těžké se zbavit dojmu, že jejich jediným cílem je klidné přežití volebního období. Je-

den na to jde s lidovostí, jiný s učeností, výsledek je stejně nepřesvědčivý. Stojí-li Vystrčil o Hrad, má se co učit. Fiala je ale už z přípravy venku a místo slov by měl servírovat činy.

(*Martin Zvěřina i Lukáš Jelínek dobře charakterizovali vystoupení tří „výtečníků“ a hlavně co dělat dále. Dodávám, že projev předsedy vlády naznačil, že „válka“ s Babišovou vládou bude pokračovat vždy, když přijdou potíže a neúspěchy v konání vlády.*)

jk

ŠLI PŘED NÁMI

Antonín Opálka – 120. výročí narození

Narodil se 23. března 1902 v Brně-Židenicích. Po svatbě se odstěhoval do Ostopovic a pracoval jako stavební asistent. Jeho dům se v době okupace stal tiskárnou velkého množství protifašistických letáků, Hlasů z podzemí, Moravské rovnosti, Rudého práva. Na dvoře pod králíkárnou vybudoval betonový bunker, ve kterém ukrýval vše potřebné pro tisk uvedených tiskovin. Tisk probíhal často po celou noc za pomoci manželky, 13leté dcery a dvou odbojářů. Poslední měsíc před zatčením šlo o několik tisíc výtisků, na které čekaly ilegální organizace po celé Moravě i v Praze. Zradou konfidenta byl Opálka zatčen na pracovišti v listopadu 1942. Při výslechu nikoho neprozradil. Jeho život skončil 30. března 1944 ve Vratislavi. Od roku 1947 je v Brně-Bystřici Opálkova ulice.

Karel Janiš

DRUHÝ DISKUSNÍ ČTVRTEK V ROCE 2022

Konal se 24. 2. 2022 na téma „*Od Pařížské komuny přes VŘSR k Únoru 1948 v ČSR*“. Přednášející byl PhDr. Emil Voráček, DrSc., člen Akademie věd ČR. O tom, že téma bylo přitažlivé, svědčí účast více než tři desítek občanů. Škoda, že mezi přítomnými převládali senioři.

Pařížská komuna (1871) – v Paříži se vzburil lid, chtěl lepší svět. Pařížská komuna byla potlačena, komunardi povražděni a svět se vrátil zpět.

V r. 1885 byly v Brně založeny noviny Rovnost, širitel marxismu v českých zemích. První vzdělávací dělnický spolek u nás vznikl v r. 1867 zase v Brně.

Jednou z revolučních cest se vydal V. I. Lenin. Zaostalé Rusko, mající v sobě svůj bojový revoluční náboj, provedlo první VŘSR. Tím dochází k revoluční přeměně světa. Už tehdy byla značná nenávisť k Rusku. „Rus nesmí vstoupit do střední Evropy“ (Bismark). Naopak v r. 1921 říkal T. G. Masaryk, že je nutné s Ruskem udržovat spojení.

Kam dál s levicovým myšlením? Toto se zatím nedaří. Levice mají dnes malý vliv. Současné Rusko není socialistická země, je to neoliberalismus. Kapitalismus potřebuje nové trhy. Společnost budoucnosti by měla být spravedlivá. Není dobré, když bohatí jsou stále bohatší a chudí stále chudší. Tyto obrovské rozdíly jsou v Rusku a ještě větší v USA.

„V Madridu se bojuje o Prahu“. Život tehdejších komunistů nám ukazuje jejich nadšení, dělají maximum pro svoje děti, vnuky. To by měla vědět naše současná generace. Měli bychom se poučit od našich předků o jejich odvaze. O válce leccos víme. Lidé se nenechali zastrašit, šli bojovat za svoje myšlenky. Levicové hnutí nebude nikdy hnutím mas, pokud nebude mít vzdělané a mladé lidi. V tomto jsme dnes na tom špatně. Levice přemýšlí, dělnická třída má jiné postavení. Naše společnost se vyvíjí. Formování levice je jedna její část. Společnost je dnes ovlivněna liberalismem a s tím se musíme vyrovnat. Levice si nechala vnutit pojetí politiky lidských práv.

U nás Piráti jsou uchvázeni, každý z nich pracuje na „životnostenský list“. Je to politická strana, učí se, mají svoji vlastní demokracii. Politik něco jiného si myslí, něco jiného sděluje. S mladou generací se musí pracovat, musí se s nimi mluvit. Není to práce na týden, není to práce jednotlivce.

Levice se u nás těžko dostává do sdělovacích prostředků a v současnosti to bude ještě horší. Musíme přecházet na jiné prostředky. U nás není svoboda myšlení ani na vysokých školách, ale ani po jejich skončení, jde přece o zaměstnání.

Dnes je svět globální. Čína se dokázala zvednout na vysokou úroveň. Dnešek Ruska je riskantní krok. Jakmile dění tam vezmou do svých rukou „maršálové“, tak je to špatně. **Josef Vondrák**

TAK NÁM TO ZAČALO - DEJTE NA MODLENÍ!

Máme, co jsem nechtěl - a myslím, že nikdo z vás.

Rusi se poučili a udělali přesně to, co barbarosi před lety - uzemnili ukrajinskou armádu. Co bude dál, je ve hvězdách.

I pokud se jim podaří rozpráshit tvrdé jádro banderovců, soustředěné na Donbasu, výhra to nebude. UPA dokazovala co umí ještě 10 let po válce.

Nedovedu si moc představit „denacifikaci“ vlády Ukrajiny. Je s kým ji dosáhnout?

Mám dojem, že pomoc NATO už nemá kde přistát, nejspíš není jedno letiště na Ukrajině provozu schopné.

Možná až na dvě - tři mezinárodní. Pokud se je budou snažit využít vojensky, tak i s těmi bude ámen. Tím nepochybně zbytek sil UA, obzvláště kryté přáteli z NATO.

Černochová by ráda aktivovala článek A náčkácké smlouvy - že by už tajně přijali i Ukrajinu?

(Článek 4 Severoatlantické či Washingtonské smlouvy říká, že „smluvní strany /členské státy/ budou společně konzultovat vždy, když podle názoru kterékoli z nich bude ohrožena územní celistvost, politická nezávislost nebo bezpečnost kterékoli smluvní strany“.)

Záleží, jak se zachovají další oblasti kolem Azovského moře a Krymu - Zápороžská, Chersonská a oblasti Charkovská a Dněpropavlovská.

Třeba také by radši k Matičce Rusi.

Máme se nač těšit!! Jan Korbel, 24. 2. 2022

Psáno po zahájení voj. operace. S charakteristikou a odsouzením komunistickými stranami souhlasím!

V BŘEZNU SI PŘIPOMÍNÁME

- 7. března – Památný den ČR – výročí narození filozofa, sociologa, politika a zakladatele Československa T. G. Masaryka – letos již 172. výročí;
- 8. březen – Mezinárodní den žen;
- 9. březen – Den památky obětí vyhlazení terezínského rodinného tábora v Osvětimi-Březince;
- 10. března – Den solidarity s Tibetem;
- 12. března – Vstup ČR do NATO 1990;
- 28. března – Den učitelů, výročí narození učitele národů J. A. Komenského 1592.
- jeden ze dvou našich nositelů Nobelovy ceny Jaroslav Heyrovský (za polarografii) 1967;
- Emanuel Poche, manžel vnučky TGM Herberthy 1987;
- z filozofů František Matouš Klácel 1882, národní buditel, autor článků o budoucnosti společnosti vydaných pod názvem Listy přítele přítelkyni o původu socialismu a komunismu adresované nejen Boženě Němcové Josef Tvrdý 1942 v Mauthausenu, v Brně je Tvrdého ulice, Jan Patočka 1977, mluvčí Charty 77;
- krasobruslařka Hana Mašková 1972;
- světoznámý německý hudební skladatel Ludwig van Beethoven 1927;
- německý vynálezce vzducholodi Ferdinand hra-be von Zeppelin.

V březnu se narodili

- filmoví režiséři Martin Frič 1902, Bořivoj Ze-man 1912;
- spisovatelé Josef Čapek, bratr Karla Čapka, 1887, Michal Viewegh 1962;
- herci Josef Větrovec (v seriálu Chalupáři), František Peterka (postava Krakonoše) v roce 1922, loutkoherec Divadla Spejbla a Hurvínka Miloš Kirschner 1927, Eduard Cupák;
- Alois Šembera 1807, organizátor českého národního života v Brně, v Brně-Bystřci je Šemberova ulice;
- novinář a politik Oldřich Švestka 1922, redaktor a šéfredaktor Rudého práva a týdeníku Tribuna, poslanec Sněmovny lidu Federálního shromáždění ČSSR.

V březnu zemřeli

- spisovatel Vilém Mrštík, N. V. Gogol 1852, Karl May 1912, světoznámý německý spisovatel a dramatik Johann Wolfgang Goethe 1832;
- náš první pilot Jan Kašpar 1927;
- z hereckého světa Vladimír Šmeral, Hana Vítová 1987;

K uvedení zdaleka ne všech narozených a zemřelých osobností připomínám dvě výročí, na která se dnes v médiích rádo zapomíná nebo jinak hodnotí, že, paní předsedkyně Sněmovny Parlamentu České republiky?

14. září 1939 vznik Slovenského státu, 15. března 1939 obsazení zbytku naší vlasti zbylé po Mnichovu 1938 hitlerovskými vojsky a 17. března 1939 Hitlerovým výnosem zřízen Protektorát Čechy a Morava - žádný suverénní stát, paní předsedkyně Sněmovny, zapomněla jste na oběti z řad protinacistického odboje a že tzv. Česká protektorátní vláda a státní prezident bez souhlasu Hitlera, zastupujícího říšského protektora, nemohli vyjít ani na čerstvý vzduch. Příště raději o minulosti našeho národa nehovořte, paní předsedkyně!

Karel Janiš

NENÍ TO NAŠE VÁLKA

Já ruský vpád na Ukrajinu neschvaluji. Jenom popisují historii. Není to naše válka. Proto můžeme pouze poskytovat humanitární pomoc. Majdan za podpory západních zemí a následné zabíjení a upalování nevinných lidí, to nebylo naše dílo. Cíle bylo dosaženo, fašisté získali moc a jejich oddíly a sotně Banderovců a dalších pochodovaly městem. Stavěly se pomníky vrahům ukrajinského národa. Také česká vesnice na Ukrajině Český Malín za druhé světové války byla vyvražděna a vypálena těmito oddíly a obětí bylo více než v Lidicích. Tyto oddíly zabíjely další bývalé české obyvatele v dalších vesnicích.

Známé jsou fotografie současného presidenta Zelenského, jak hrdě a fanaticky zdraví fašistickým pozdravem zdviženou rukou. Pak titi Volyňští češi vstupovali za druhé světové války do armády generála Svobody, aby se pomstili za tyto české oběti. Zasílání zbraní na Ukrajinu by bylo poplívání jejich obětí a českého národa.

Ale to naši profašistické vládnoucí "elitě" neva-dí, zařadili se do řady vrahů!

(Od neznámého autora z dnes kriminalizovaných diskuzí na internetu.)

VÝZNAMNÉ ŽIVOTNÍ JUBILEUM

Karel Janiš

To si 12. března 2022 připomíná Marie Veselá. Obyčejně je chápána jako básnířka, autorka mnoha básní, které se objevují ve čtvrtletníku Výboru národní kultury Lípa, v měsíčníku Echo a téměř v každém čísle novin brněnských seniorů Brněnský senior. Je zakladatelkou Levicového klubu žen Dobromysl, jehož název navrhla. Je spoluzakladatelkou Výboru národní kultury u nás i v Brně a je v současnosti jeho předsedkyní. Stále více se opomíná kultura našeho národa, úsilí zachovat český jazyk a naši kulturu po Bílé hoře, naše národní obrození, díla našich spisovatelů a básníků z 19. a 20. století. Jsme Evropané a vlastenectví je přžitkem, je slyšet občas v médiích. Marie Veselá jako předsedkyně Výboru národní kultury v Brně má zásluhu, že v pořadech často připomínají významní představitelé naší kultury a historie události minulosti i díla naší národní kultury ve všech potřebných souvislostech. Tato činnost probíhá ve spolupráci s LKŽ Dobromysl, Klubem českého pohraničí, Svazem bojovníků za svobodu i s MěV KSČM v Brně. Marie Veselá se též snažila připomenout vyhnání našich občanů z pohraničí po říjnu 1938. 30. září 2020, v den 82. výročí Mnichovské dohody, byla na budově MěV KSČM v Brně odhalena pamětní tabule s parafrázemi výroků prezidenta republiky Edvarda Beneše, které vyslovil po válce. Byly připomenuty a uctěny oběti nacistické okupace za účasti několika set lidí nejen z Brna. V projevech byla odsouzena snaha přepisovat skutečné události.

V rozhovoru ve čtvrtletníku VNK Lípa č. 3/2021 Marie Veselá uvedla, že v Brně se bude ve dnech od 26. července do 1. srpna konat akce Meeting Brno, která připomíná vysídlení brněn-

ských Němců a jejich pochod do Pohořelic v květnu 1945. Organizátoři neberou v úvahu, že právě brněnští Němci v rámci kampaně za „konečné vyřešení židovské otázky“ zabírali byty po židech, kteří byli odváženi do transportů, dívali se na popravu vlastenců v Kounicových kolejích. Nechápe, proč je akce spojována s protifašistickou bojovnicí Maruškou Kudeříkovou. Proto napsala prezidentce akce farářce Československé církve Martině Viktorii Kopecké dopis, ve kterém spoléhá na její posláním, na slova Mistra Jana Husa a jeho živá slova o pravdě. Seznámila ji s těžkostmi poválečného života, které sama prožila, se životem Marušky Kudeříkové a její popravou 26. března 1943. Paní Kopecké připomněla odbornou publikaci Vojtěcha Žampacha o vysídlení německého obyvatelstva z Brna, v níž pravdivě píše o událostech v Pohořelicích – úplavice a tyfus mnohé Němce zahubily. Připomněla též Kopecké knihu Bohuše Chňoupka Banderovci, nyní nedostupnou, v níž píše o jejich zvěrstvech a bestiálním vraždění. Marie Veselá tak reagovala na snahu akce Meeting Brno zabývat se banderovským mýtem a jeho využitím komunistickou propagandou. V závěru dopisu Kopecké uvedla, že prvním a základním lidským právem je právo na důstojný život, na život v míru! Mějme to na paměti. Vyzvala znovu farářku, aby se postavila na stranu pravdy a míru, jak nás vyzval Mistr Jan Hus. Marie Veselá též napsala vzpomínku na literárního vědce Štěpána Vlašína, předsedy VNK v Brně před mnoha lety.

Popřejme Marii Veselé mnoho zdraví a úspěchů při obraně naší národní kultury u příležitosti jejího významného životního jubilea.

ŠLI PŘED NÁMI

Eduard Pavlus – 130. výročí narození

Narodil se 1. března 1892 v Brně v početné rodině textilního dělníka. Od svých 13 let se živil prací tkalce. Rodinné prostředí, četba Rovnosti, časopisů a knih vytvořily jeho pevné přesvědčení socialisty na celý život. Stal se členem a funkcionářem sociálně demokratické mládeže a dělnické tělovýchovy a členem KSČ. Cvičil na Maninské spartakiádě a pomáhal organizovat podobnou akci

v Brně. Pro zdravotní potíže přešel z textilního prostředí do nemocenské pokladny a stal se úředníkem. Po válce, v níž působil v ilegální KSČ. Byl pověřen funkcí předsedy MO KSČ v Brně-Židenicích. V letech 1953-1960 byl poslancem KNV a vedoucím odboru zdravotnictví KNV. Působil též v krajské revizní komisi KSČ a byl stále předsedou uliční organizace KSČ v místě bydliště.

Skromný člověk a dlouholetý funkcionář KSČ opustil svět 13. června 1973.

Karel Janiš

Naši březnoví jubilanti

V prvním jarním měsíci slaví svá životní jubilea následující členky (a členové) naší MěO:

Radoslava POLÁKOVÁ, Adolf ZATČANSKÝ, Milada PILÁTOVÁ, Jana HANCKOVÁ, Jaroslav NAVRÁTIL, Imrich FARKAŠ, Jaroslav BOUDA, Marie MANOVÁ, Karel URBÁNEK, Alois BOŘUTA, Libuše BŘENKOVÁ, Zdeňka DUDÍKOVÁ, Marie VESELÁ, Jana URBÁNKOVÁ, Marie KNAPOVÁ, Jiřina ČÍŽKOVÁ, Karel JANIŠ.

Všem oslavencům děkujeme za práci pro stranu a sociálně spravedlivější společnost a přejeme zdraví, štěstí, pohodu a dlouhá léta. ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO. did

28. BŘEZEN – DEN UČITELŮ

Jde o den narození Jana Ámose Komenského, jednoho z nejvýznamnějších Čechů, který svým působením je právem považován za jednoho ze zakladatelů moderní pedagogiky, za učitele národů. Připravil návrh na vyučování ve školách od 6 do 24 let věku žactva na základě názornosti podle obrázků a kreseb v učebnicích, aktivního osvojování učiva podle vysvětlování učitelem a přiměřenosti učiva vzhledem k věku žactva. Ve vzdělání člověka viděl Komenský uskutečnění pravého lidství, cestu k lidské dokonalosti.

V současné době je naše školství ve znamení změn, k nimž v něm došlo po listopadu 1989. Od páté třídy základní školy jde mnoho žactva na gymnázia a na vysokou školu. Učňovské školství bylo zdevastováno a chybí absolventi mnoha učebních oborů. Byly zrušeny učební osnovy předmětů a tzv. zvláštní školy.

Několik let probíhá proces tvorby všeobecně vzdělávacího programu pro základní a střední školy. A nový ministr školství pokračuje ve snaze předložit plán na výuku dějin 20. století bez tzv. velkých dějin. Učitelské kolektivы se kromě výuky věnují testování sama sebe i žactva i dvakrát týdně. Už ovládly i výuku na dálku. Je k čemu blahopřát ke Dni učitelů. Vláda však práci učitelstva ocenila snížením jeho platů o 1 procento.

Karel Janiš

**Vše nejlepší k
Mezinárodnímu dni žen
přeje MěV KSČM BRNO**

8. BŘEZEN – – MEZINÁRODNÍ DEN ŽEN

I letos budeme našim ženám blahopřát k jejich svátku. Poděkujeme jim za jejich práci v rodině i v zaměstnání. V době pokračující epidemie koronaviru je třeba poděkovat zejména lékařkám, zdravotním silám, příslušnicím Policie ČR a Hašičského záchranného sboru, učitelkám a dalším ženám, které se snaží zvládnout situaci, do které se dostaly desítky, ne-li stovky tisíc lidí v naší vlasti. Bez tohoto jejich úsilí by následky epidemie byly daleko horší.

Karel Janiš